

som er omfattet af forslagene. Korea er et udviklet industriland og står ikke i den samme underordningsposition i forhold til EU. Det kan være, det er derfor, der i Korea-aftalen ikke står noget om, at der kan træffes passende foranstaltninger, hvis Korea ikke overholder aftalen. Det er muligt, at det er derfor.

Men det er klart, at med hensyn til Sydkorea er det en lidt anden diskussion, og derfor ville vi måske også se lidt anderledes på det, hvis den sag blev behandlet særskilt.

Men altså sammenlagt: Indstillingen fra Enhedslistens side er, at vi ikke kan tilslutte os de forslag, som her er fremsat.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg vil kun takke hr. Keld Albrechtsen. Altså renheden i hr. Keld Albrechtsens modstand imod EU, klarheden, aldrig nogen sinde en tvivl gør jo, at vi ligesom har et grundlag for at have, kan vi sige rene linjer at diskutere ud fra.

Hr. Keld Albrechtsens modstand imod EU er så stor, at min fantasi efterhånden ikke rækker til, at udenrigsministeren kan komme her i salen med nogen aftaler, EU har indgået med noget land på noget demokratisk grundlag, som hr. Keld Albrechtsen ville respektere, for hr. Keld Albrechtsens modstand imod EU er så intens og så indædt, at der aldrig nogen sinde fra hr. Keld Albrechtsens side ville blive set nogen former for menneskelighed i øjnene, når der kigges på EU.

Det synes jeg er et udgangspunkt, som gør, at vi ved, hvor vi har hinanden. Tak for det.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Det, der får mig til at bede om ordet, er, at jeg får det indtryk, at det her ikke er frivillige aftaler. Derfor synes jeg, det er vigtigt, om udenrigsministeren, når han engang tager ordet, vil forklare, hvori det ligger, at man har tvunget de pågældende republikker til at indgå de her aftaler.

Det andet er, at jeg forstod på hr. Keld Albrechtsen, at det ikke er ligeværdige aftaler. Hvori består den manglende ligeværdighed? Hvad er det for nogen informationer, hr. Keld Albrechtsen er i besiddelse af fra de pågældende republikker – for det må man gå ud fra at han er i besiddelse af – som gør, at han er i stand til at vurdere det her til ikke at være ligeværdigt?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

I hr. Keld Albrechtsens forestillingsverden er det åbenbart sådan, at når der skal laves aftaler med landene i Østeuropa, har det noget med tvang at gøre. Det ligger åbenbart helt uden for hr. Keld Albrechtsens forestillingsevne, at aftaler kan indgås, fordi der nu er to parter, der hver især ønsker at indgå en sådan aftale, fordi de finder, at aftalerne for begge parter er fornuftige og udviklende.

Jeg synes, det burde indgå i hr. Keld Albrechtsens tankegang.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil først svare hr. Stavad.

Det er naturligvis meget sjældent, at Enhedslisten kan støtte aftaler, som EU indgår med andre parter. Vi har dog i forskellige tilfælde anbefalet regeringen at indgå aftaler f.eks. med USA med henblik på at hindre handelskrig, så der er altså eksempler på det til hr. Stavads oplysning. Men jeg indrømmer, at det ikke er daglig kost.

Så med hensyn til tvang eller frivillighed, ja, så er det sådan, at man må betegne det som frivillig tvang. Der står f.eks. i aftalen med Armenien, at parterne erkender, at en tilnærmelse af Republikken Armeniens bestående og fremtidige lovgivning til Fællesskabets lovgivning er en vigtig forudsætning – jeg gentager forudsætning – for en styrkelse af de økonomiske relationer mellem Republikken Armenien og EU. Republikken Armenien bestræber sig på at sikre, at dens lovgivning gradvis bliver forenelig med Fællesskabets.

Det er altså det, man forstår ved at være på lige fod: den ene part må fuldstændig kopiere den anden parts lovgivning og dermed samfundsforhold, og det er en forudsætning for at udvikle de økonomiske relationer, altså for at få markedsadgang, for at få økonomisk bistand osv.

Det vil sige, at det selvfølgelig er frivilligt, om man overhovedet vil have markedsadgang, om man overhovedet vil have økonomisk bistand, om man overhovedet vil have mulighed for at være her – det er helt frivilligt, man er bare nødt til at skrive under. Sådan er den sag. Men naturligvis er det da juridisk, officielt frivilligt. Man har da ikke med pistolen for bryttet tvunget nogen til at skrive under. Men der er jo den tvang, som ligger i, at hvis man ikke